

Ngày 29 tháng 9 = Lễ Tổng Lãnh Thiên Thần Micae – Raphaelen – Gabrien

- ⇒ Đã xảy ra có đại chiến trên trời: Michael và các thiên thần của Ngài giao chiến với con Rồng. Con Rồng và các thiên thần phe nó nghinh chiến. Nhưng nó không có sức cự lại; chỗ của chúng không còn gặp thấy trên trời. **Và nó bị xô nhào xuống, con Rồng lớn, con Rắn thái sơ, gọi là quỷ hay Satan, kẻ mê hoặc toàn thể thiên hạ. Nó đã bị xô nhào xuống đất, và các thiên thần phe nó cũng bị xô nhào xuống làm một với nó.**
- Và tôi đã nghe có tiếng lớn trên trời rằng: "Nay đã thành sự: toàn thắng, quyền năng, vương quyền của Thiên Chúa chúng ta, và quyền bính của Đức Kitô của Người, vì nó đã bị xô nhào xuống, kẻ cáo tội anh em ta, kẻ tố cáo họ ngày đêm trước nhan Thiên Chúa. Và họ đã thắng được nó nhờ máu Chiên Con, và nhờ lời đonan chứng của họ, họ đã không ham sống sợ chết. Vì lẽ ấy, hãy hân hoan, hỡi các tầng trời, và các người ở nơi ấy!" (Kh 12:7-12)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu thấy Nathanael đi tới Mình, thì nói về ông rằng: "Đây thật là người Israel, nơi ông không có gì gian dối". Nathanael đáp: "Sao Ngài biết tôi?" Chúa Giêsu trả lời rằng: "Trước khi Philipphê gọi ngươi, lúc ngươi còn ở dưới cây vả, thì Ta đã thấy ngươi". Nathanael thưa lại rằng: "Lạy Thầy, Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Israel". Chúa Giêsu trả lời: "Vì Ta đã nói với ngươi rằng: Ta đã thấy ngươi dưới cây vả, nên ngươi tin. Ngươi sẽ thấy việc cao trọng hơn thế nữa". Và Người nói với ông: **"*Thật, Ta nói thật với các ngươi, các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người*".** (Ga 1:47-51)

+> *Và nó bị xô nhào xuống, con Rồng lớn, con Rắn thái sơ, gọi là quỷ hay Satan, kẻ mê hoặc toàn thể thiên hạ. Nó đã bị xô nhào xuống đất, và các thiên thần phe nó cũng bị xô nhào xuống làm một với nó;*

== Chắc hẳn anh chị em chúng ta chưa quên câu chuyện “con rắn dụ khi bà Eva bất tuân Lệnh Đấng Tạo Hóa, và bà Eva lại dụ khi ông Adam bất tuân Lệnh của Đấng đã tạo dựng nên thân mình...”

== Trong toàn bộ kinh thánh, hai tên tổng lãnh thiên thần được nhắc đến nhiều nhất là:

1. RAPHAEL còn được mệnh danh là “sứ giả dẫn đường” [dẫn đường cho Tobia con và còn làm mai mối cho tình duyên tốt đẹp mà trong các thánh lễ hôn nhân thường nghe bài đọc nhắc đến (Tobia 8:5-10: Buổi tối hôm thành hôn, Tôbia đã nói với Sara rằng: “Chúng ta là con cháu của các thánh, chúng ta không thể kết bạn như những người chư dân, họ không nhìn biết Thiên Chúa”. Thế rồi cả hai người cùng đứng dậy thành khẩn cầu xin cho được an lành. Tôbia đã nguyện rằng: “Lạy Chúa là Thiên Chúa của cha ông chúng con! Trời đất, bể khơi, khe suối, sông ngòi và mọi loài Chúa dựng nên, ở những nơi đó, hết thảy chúng hãy ca tụng Chúa! Chúa đã dùng bùn đất tác tạo Adam, và ban cho ông được Eva làm người nội trợ. Và giờ đây, thân lạy Chúa, Chúa biết rằng không phải vì lý do sắc dục mà con cưới cô em đây làm vợ, song chỉ vì mến yêu dòng dõi những người biết ca tụng danh Chúa tới muôn đời”. Sara cũng nguyện rằng: “Lạy Chúa, xin thương xót chúng con, nguyện cho cả hai chúng con đều sống khang an tới tuổi già”.]

+ RAPHAEL còn được mệnh danh là “thầy thuốc” khi bảo Tobia con bắt cá, lấy mật cá xức vào mắt của Tobia cha và chữa lành mắt bị cứt chim làm mù khi ông ngồi nghỉ sau khi đã đem chôn nhiều xác chết... “...Tôi sẽ tỏ cho ông và con ông biết tất cả sự thật, không giấu giếm chi. Tôi đã tỏ cho cha con ông biết rồi và đã nói: Giữ kín bí mật của vua là điều tốt đẹp, nhưng công trình của Thiên Chúa thì phải bày tỏ để tôn vinh Người. Hãy biết rằng khi ông và cô Xa-ra cầu nguyện, chính tôi đã tiến dâng những lời cầu nguyện đó lên trước nhan vinh hiển của Đức Chúa, để xin Chúa nhớ đến hai người; tôi cũng làm như vậy khi ông chôn cất người chết. **Và khi ông không ngại trối dậy, bỏ dỡ bữa ăn để đi chôn cất người chết, bấy giờ tôi được sai đến bên ông để thử thách ông. Thiên Chúa cũng sai tôi chữa lành cho ông và cô Xa-ra, con dâu ông.** Tôi đây là Ra-pha-en, một trong bảy thiên sứ luôn hầu cận và vào châu trước nhan vinh hiển của Đức Chúa.”

2. GABRIEL được mệnh danh là “sứ giả Tin Mừng”. Quả vậy, trong ba (3) lần hiện ra tỏ tường với loài người, luôn luôn có tin vui mừng:

a. với Zacharia = “... bà Isave vợ ông sẽ thụ thai và sinh một con trai; người hãy đặt tên cho con trẻ là GIOAN...”;

b. với Đức Maria: “... *Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: ‘Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà’ Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì. Sứ thần liền nói: ‘Thưa bà Ma-ri-a, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa. Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận.’ Bà Mari-a thưa với sứ thần: ‘Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng!’ Sứ thần đáp: ‘Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa. Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai: bà ấy vẫn bị mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng. Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được.’ Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: ‘Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói.’ Rồi sứ thần từ biệt ra đi.”*

c. với Giuse, là người công chính, đã đính hôn cùng Đức Maria. Mặc dù thiên sứ đến với Giuse qua giấc mộng, nhưng lời phán truyền không kém phần uy nghiêm và khích lệ: “... Hỡi Giuse, con vua David, đừng ngại lấy Maria về làm vợ, vì...”

== Mặc dù tên của tổng lãnh thiên thần MICAE ít – hoặc không công khai – được Kinh Thánh ghi lại, nhưng hình ảnh và tượng đồng/đá chúng ta thường thấy nhất lại chính là tổng lãnh thiên thần MICAE đang chiến đấu với satan quỷ dữ. Chúng ta thường hay nhắc đến và cầu xin tổng lãnh thiên thần MICAE cho thân nhân trên giường bệnh đang hấp hối... Phải chăng trước khi qua đời, người nào cũng “thấy” quỷ đến quấy phá?

+ Một sự kiện tôi chứng kiến tận mắt, nghe tận tai: Huynh Cosmas Tuân bị té xuống giường, tôi nghe thấy và liền gọi Huynh Phong rồi cùng gọi 911; nhân viên cấp cứu đến ngay sau 2,3 phút, không biết họ chích thuốc gì cho Huynh Tuân, chỉ

thấy Huynh Tuân miệng lâm râm lớn tiếng “Kính Mừng Maria..., lạy thiên thần MICAE, xin trợ giúp con...” rồi vung tay vung chân dữ dội lắm; các nhân viên cấp cứu buộc hai tay hai chân rồi đưa lên brancard đem lên xe cứu thương, trong khi Huynh Tuân cứ la hét inh ỏi: “tổng lãnh thiên thần MICAE, xin trợ giúp con...”

+ Đoạn trích tập hồi ký 2 sau đây (kể lại sự kiện 3 ngày cuối đời của Huynh Théophane Ké) hy vọng trả lời phần nào thắc mắc này:

Thứ Sáu 31/10

7 giờ 45 sáng - Anh Toàn ghé thăm Huynh Ké trước khi đi làm việc. Anh gọi điện thoại cho tôi: "Frère ơi! Frère Ké có vẻ nguy lắm rồi..."

- Như thế nào?

- Frère Ké nhân ngón tay trên nắp chai Ensure và khích động đẩy qua đẩy lại trên bàn. Em hỏi: 'Frère làm gì vậy?' Frère trả lời: 'Tôi muốn khoá nước lại...' và đôi mắt của Frère Ké trông kỳ lạ lắm, bàn tay kia thì nắm gông chặt lại trông thật căng thẳng...

- Được, Frère sẽ đến ngay.

- Dạ, cảm ơn Frère. Em nghĩ rằng chắc là hôm nay, càng sớm càng tốt, mình phải đem Frère Ké về nhà thôi!

- Như vậy thì anh Toàn liên lạc ngay với Odyssey bảo đem giường và vật dụng cần thiết đến Nhà La San nghe!

8 giờ sáng - Tôi chạy vào phòng thì thấy Huynh Ké đang ngồi trên bô di động. Huynh Ké vừa thấy tôi đã nói: "An, Đem tao về nhà!" Tôi trả lời: "Ông Lão yên tâm! Giường và vật dụng cần thiết sắp chở đến Nhà La San..."

- Tao không cần gì hết! Tao chỉ cần cái giường cũ như trước... Mau đem tao về!

Cô y tá vào phòng, đỡ Huỳnh Kế lên giường nằm. Cô y tá vừa ra khỏi phòng, Huỳnh Kế ngược mắt nhìn trên bàn, trợn ngược đôi mắt lên trong khi một ngón tay đè ấn trên nắp Ensure, miệng lầm bầm: "Quý! con quý!" Tôi giựt mình ghé sát vào Huỳnh Kế, hỏi: "Ở đâu? Quý ở đâu?"

- Đây! Đây! Vừa nói Huỳnh Kế vừa ấn mạnh, cả hai tay co rúm run rẩy...

Tuy hơi run, nhưng tôi vẫn cố bình tĩnh cảm tượng thánh giá nơi xâu chuỗi Huỳnh Kế đeo trên cổ, dí dí tượng thánh giá đụng ngón tay của Huỳnh và nói: "Ồ phải rồi! Quý! Cút đi! Cút đi mau!" Tôi ngưng lại vài giây rồi nói: "Hắn bị đuổi đi rồi! Hết rồi! Quý chạy rồi!" Huỳnh Kế nhìn vào nắp Ensure, bốt căng thẳng hơn nhiều, rồi thì thào: "Ừ! hắn đi rồi! Nhưng... coi chừng hắn trở lại!"

- Đừng sợ! Chúng ta có hai cây thánh giá đây! Còn có Đức Mẹ ở đây nữa! Không sợ! Tội nó không dám trở lại đâu!

Huỳnh Kế tỏ vẻ trầm tĩnh lại, mỉm cười... Ngay lúc đó tôi quyết định "phải đem Huỳnh Kế về nhà ngay lập tức, càng sớm càng tốt!"

